

ըստ իր գործերի: Երանելի՜ են նրանք, որ պահում են նրա պատուիրանները: Նրանք իրաւունք ունեն ուտելու կենաց ծառից եւ մտնելու քաղաքի դռներով: Իսկ շներն ու կախարդները, մարդասպաններն ու կռապաշտները եւ բոլոր նրանք, որ սիրում են սուտը, դուրս պիտի նետուեն: Եթէ մէկը բան պակասեցնի այս գրքի մարգարէութեան խօսքերից, Աստուած պիտի պակասեցնի եւ պիտի կտրի նրա բաժինը կենաց ծառից եւ սուրբ քաղաքից՝ ինչպէս որ գրուած է այս գրքում: Ով այս մասին վկայեց, ասաց. «Ես գալիս եմ շուտով»: Ամէն: Ե՛կ, Տէ՛ր Յիսուս Քրիստոս:

Մեր Տէր Յիսուս Քրիստոսի շնորհը լինի բոլոր սրբերի վրայ: Ամէն» (Յայտն. ԻԲ 11-12, 14-15, 19-21):

Յետգրութիւն

Այսօր, հեշտ է դատապարտել ու չարախօսել հոգեւորականներին: Այո՛, մենք մեղաւոր ենք ու անարժան: Մենք դա ընդունում ենք: Բայց մենք՝ ձեզ չենք դատում (չնայած ունենք այդ իշխանութիւնը), հակառակը, փորձում ենք օգնել ձեզ, կիսել ձեր ցաւը: «Դու ո՞վ ես, որ դատում ես ուրիշի ծառային. կանգնած լինի, թէ ընկած՝ իր տիրոջ համար է. բայց նա կը կանգնի, որովհետեւ կարո՞ղ է Տէրը նրան կանգուն պահել» (Հռոմ. ԺԴ 4): «Տիրոջն է դատելու իրաւունքը, եւ ոչ թէ քոնը,- ասում է Ս. Յովհաննէս Ոսկեբերանը,- դու Տէր չես, այլ յետին ծառայ, դու՛ ոչխար ես, մի դատիր հովիւին, որպէսզի չպատժուես այն բանի համար ինչի մէջ մեղադրում ես նրան»: Այո՛, մենք հայրեր ենք կոչւում, այո՛, մենք վատն ենք, բայց դուք մի՛ եղէք Քամի նման, ով պատմեց հօր մերկութեան մասին եւ դրա համար անիծուեց: Հակառակը, ծածկէ՛ք մեր մերկութիւնը եկեղեցու թշնամիներից: Չէ՞ որ մենք չենք բացայայտում ձեր խոստովանած մեղքերը: Ս. Յովհաննէս Ոսկեբերանն ասում է. «Տէրն Ինքն է թոյլ տալիս, որ հոգեւորականները մեղքի մէջ ընկնեն, եւ դա այն բանի համար, որպէսզի ներողամիտ լինեն ձեր տկարութիւնների հանդէպ»: Ինչ կը լինէր եթէ Պետրոսը չմեղանչէր, կամ հրեշտակները լինէին քահանայ, ոչ ոք չէր փրկուի: Այո՛, հնարաւոր է, որ դուք աւելի զօրաւոր էք հաւատի մէջ, եւ աւելի հոգեւոր, քան մենք: Արդ, կրէք մեր բեռը եւ աղօթէք մեզ համար: Չէ՞ որ երբ դուք աշխատում, հանգստանում, կամ զբաղուած էք ինչ-որ գործերով, մենք աղօթում ենք ձեզ համար: Դուք չգիտէք մեր ցաւը եւ այդ պատճառով էլ դատում էք մեզ, իսկ մենք իմանալով ձեր ցաւը, կրում ենք այն խոնարհութեամբ: Վերջիվերջոյ, հոգեւորականին հասկանալու համար պէտք է հոգեւորական դառնալ, կամ էլ ունենալ մեծ սէր ու ողորմածութիւն, ինչը չունեն նեռն ու իր հետեւորդները: Խնդրում եմ, առաքելական թղթերից կարդացէք Բ Պետրոս Բ գլուխը եւ Յուդայի ուղերձը:

Տ. Ղեւոնդ արեղայ ՅՈՎՀԱՆՆԻՍԵԱՆ